

NOWINKI SZKOLNE

A w tym numerze znajdziecie:

- informacje o minionych i nadchodzących ważnych wydarzeniach w życiu szkoły,
- zwyczaje i tradycje wielkanocne,
- kącik czytelniczy
- dowcipy i zagadki,
- kącik prozy, czyli twórczość poetycka naszych uczniów,
- świąteczną kolorowanke,
- kącik misyjny
- ważne kwietniowe daty



**Sprawdzian szóstoklasisty w
2016 roku**

5 kwietnia 2016 r. (wtorek)

**część 1. – język polski i
matematyka – godz. 9:00**

**część 2. – język obcy
nowożytny – godz. 11:45**

*Ciepłych, pełnych radosnej nadziei Świąt
Zmartwychwstania Pańskiego, a także kolorowych
spotkań z budzącą się do życia przyrodą. Zdrowia,
szczęścia oraz błogosławieństwa Baranką Bożego
wszystkim uczniom,
a także pracownikom naszej szkoły życzy
Redakcja.*



ZWYCZAJE I TRADYCJE WIELKANOCNE

Palemki na szczęście

Wielki Tydzień zaczyna się Niedzielą Palmową. Kiedyś nazywano ją kwietną lub wierzbną. Palemki – różgi wierzbowe, gałązki bukszpanu, malin, porzeczek – ozdabiano kwiatkami, mchem, ziołami, kolorowymi piórkami. Po poświęceniu palemki biło się nią lekko domowników, by zapewnić im szczęście na cały rok. Połknięcie jednej poświęconej bazi wróżyło zdrowie i bogactwo. Zatknięte za obraz lub włożone do wazonów palemki chroniły mieszkanie przed nieszczęściem i złośliwością sąsiadów.

Świąteczne porządki

Przed Wielkanocą robimy wielkie świąteczne porządki nie tylko po to, by mieszkanie lśniło czystością. Porządki mają także symboliczne znaczenie – wymiatamy z mieszkania zimę, a wraz z nią wszelkie zło i choroby.

Topienie Judasza

Kolejnym ważnym dniem Wielkiego Tygodnia jest Wielka Środa. Młodzież, zwłaszcza chłopcy, topili tego dnia Judasza. Ze słomy i starych ubrań robiono wielką kukłę, którą następnie wleczono na łańcuchach po całej okolicy. Przy drodze ustawiali się gapie, którzy okładali kukłę kijami. Na koniec wrzucano „zdrajcę” do stawu lub bagienka. Wymierzanej w ten sposób sprawiedliwości stawało się zadość.

Wielkie grzechotanie

Kiedy milkły kościelne dzwony, rozlegał się dźwięk kołatek. Obyczaj ten był okazją do urządzania psot. Młodzież biegła po mieście z grzechotkami, hałasując i strasząc przechodniów. Do dziś zachował się zwyczaj obdarowywania dzieci w Wielkim Tygodniu grzechotkami.

Pogrzeb żuru

Ostatnie dwa dni postu były wielkim przygotowaniem do święta. W te dni robiono „pogrzeb żuru” – potrawy spożywanej przez cały post. Kiedy więc zbliżał się czas radości i zabawy, sagany żuru wylewano na ziemię.



Wieszanie śledzia

W równie widowiskowy sposób rozstawano się też ze śledziem – kolejnym symbolem wielkiego postu. Z wielką radością i satysfakcją „wieszano” go, czyli przybijano rybę do drzewa. W ten sposób karano śledzia za to, że przez sześć niedziel „wyganiał” z jadłospisu mięso.

Święconka

Wielka Sobota była dniem radosnego oczekiwania. Koniecznie należało tego dnia poświęcić koszyczek (a wielki kosz) z jedzeniem. Nie mogło w nim zabraknąć baranka (symbolu Chrystusa Zmartwychwstałego), mięsa i wędlin (na znak, że kończy się post). Święcono też chrzan, – bo „gorycz męki Pańskiej i śmierci została zwyciężona przez słodycz zmartwychwstania”, masło – oznakę dobrobytu – i jajka – symbol narodzenia. Święconkę jadło się następnego dnia, po rezurekcji. Tego dnia

święcono też wodę.

Specjalnie dla dziewcząt

Uwaga dziewczyny, – jeżeli w Wielką Sobotę obmyjecie twarz w wodzie, w której gotowały się jajka na święconkę, to znikną piegi i inne mankamenty urody!



Wielka Niedziela – dzień radości

W Wielką Niedzielę poranny huk petard i dźwięk dzwonów miał obudzić śpiących w Tatrach rycerzy, poruszyć zatwardziałe serca skąpców i złośliwych sąsiadów. Po rezurekcji zasiadano do świątecznego śniadania. Najpierw dzielono się jajkiem. Na stole nie mogło zabraknąć baby wielkanocnej i dziada, – czyli mazurka.

Lany poniedziałek

Lany poniedziałek, śmigus-dyngus, święto lejka – to zabawa, którą wszyscy doskonale znamy. Oblewać można było wszystkich i wszędzie. Zmoczony tego dnia panny miały większe szanse na zamążpójście. A któraś się obraziła – to nieprędko znalazła męża. Wykupić się można było od oblewania pisanek – stąd każda panna starała się, by jej kraszanka była najpiękniejsza. Chłopak, wręczając tego dnia pannie pisanek, dawał jej do zrozumienia, że mu się podoba.



jeśli

Szukanie zajaczka

Wyrazem wielkanocnej radości rodziny może być po zakończeniu śniadania, wspólna zabawa – zwana szukaniem zajaczka, czyli małej niespodzianki dla każdego.

Wielkanocne jajo

Jajo – króluje na wielkanocnym stole, jest symbolem życia i odrodzenia. Tradycja pisanek i dzielenia się święconym jajkiem sięga daleko w przeszłość. Już starożytni Persowie wiosną darowali swoim bliskim czerwono barwione jaja. Zwyczaj ten przyjęli od nich Grecy i Rzymianie. Rumuńskie przysłowie ludowe mówi: „Jeśli my, chrześcijanie zaprzestaniemy barwienia jaj na czerwono, wówczas nastąpi koniec świata”.

WIELKANOC

najważniejsze i najstarsze święto chrześcijaństwa, obchodzone na pamiątkę Zmartwychwstania Chrystusa – początkowo w dniu żydowskiej Paschy, a od soboru w Nicei (325) w pierwszą niedzielę po pierwszej wiosennej pełni Księżyca (tj. między 21 marca a 25 kwietnia). Obchody religijne Wielkanocy rozpoczyna odbywająca się wczesnym rankiem procesja i msza, w Kościele katolickim zwana rezurekcją. W tym dniu spożywa się uroczyste śniadanie w gronie rodzinnym. Wielkanoc wieńczy okres Wielkiego Postu i poprzedzający ją Wielki Tydzień. Jest czasem radości (symbolizuje ją biały kolor szat liturgicznych). Z Wielkanocą wiążą się liczne religijne i ludowe obrzędy przedstawione wyżej (święcenie pokarmów, pisanek, śmigus-dyngus). Święta Wielkanocne mają bogatą tradycję. Są niezwykle barwne, towarzyszy im wiele obrzędów. Po wielkim poście – kiedyś bardzo ściśle przestrzegany – ludzie z niecierpliwością czekali na odmianę. O wielu wielkanocnych obyczajach pamiętamy także dzisiaj.



- Krysiu - pyta nauczycielka matematyki - jak podzieliłabyś cztery ziemniaki między pięciu harcerzy? - Zrobiłabym sałatkę ziemniaczaną!

Nauczyciel pyta ucznia: - Jasiu w jaki sposób można uzyskać światło dzięki wykorzystaniu wody? - Trzeba umyć okno, panie profesorze.

Z ŻYCIA SZKOŁY Z ŻYCIA SZKOŁY



Wspominamy!

Dnia 30.01.2016r. odbyła się w naszej szkole impreza choinkowa. Jest ona jedynym z najbardziej oczekiwanych i przyjemnych wydarzeń dla dzieci, młodzieży i społeczności lokalnej. Uczniowie z klas 0-III pod kierunkiem wychowawców przygotowali część artystyczną, która tematem nawiązywała do czasu noworoczno-karnawałowego. Najbardziej oczekiwanym momentem było przybycie Świętego Mikołaja z workiem pełnym prezentów. Czas zabawy szybko minął w pięknie udekorowanej przez rodziców sali gimnastycznej, która w tym dniu przypominała o wspaniałym świąteczno – karnawałowym nastroju. Rodzice dostarczyli swoim pociechom różnych smakołyków w formie poczęstunku zorganizowanego w świetlicy.

Bogaty i ciekawy program choinki szkolnej sprawił, że owe wydarzenie z pewnością na długo zapadnie w pamięci wszystkich.

BIWAK HARCERSKI



Czuwaj! Biwak harcerski to super frajda dla naszych harcerzy. Właśnie tak rozpoczęli swoje ferie zimowe. Od 3 do 4 lutego trwał biwak harcerski. Pomimo krótkiego czasu, był bardzo intensywny. Najpierw harcerze zapoznali się z regulaminem biwaku i przypomnieliśmy historię powstania i działalność ZHP. Najmłodszy harcerze poznali Prawo oraz Symbole harcerskie. Następnie wszyscy zdobywali „Sprawność Kuchcika”. Zastępy ugniatały ciasto, przygotowywały farsz i lepily pierogi. Było przy tym wiele zabawy i śmiechu, gdyż większość robiła to po raz pierwszy. Pomimo tego pierogi udały się wyśmienicie. Po kolacji pełni energii rozpoczęli „Festiwal piosenki harcerskiej” wspomagany przez karaoke.



W ramach sprawdzenia zdobytych wiadomości odbył się „Konkurs Wiedzy Harcerskiej”. Konkurs rozstrzygnięto i wyłoniono zwycięzców I miejsce zajął Maciej Malenik, II miejsce Julia Malenik, III miejsce Julia Pietruczuk. Na zakończenie dnia odbył się seans filmowy. Film pt. „Spiderwick” dał im wiele wrażeń. Drugi dzień biwaku był równie intensywny. Najpierw harcerze w ramach zdobywanej sprawności „Kuchcika” przygotowywali śniadanie i porządkowali miejsca pracy. Następnie wyruszyli do Łosic. Byli w Kinie za rogiem, gdzie zabawiła ich „Królowa Śniegu”. Potem jak Kaj i Gerda ćwiczyli na lodowisku jazdę na łyżwach. Po wyczerpujących zajęciach sportowych przyszedł czas na obiad w pizzerii. Wszyscy zadowoleni wrócili do szkoły, aby rozejść się do swoich domów.



Wyjazd nie udałby się nam gdyby nie zaangażowanie naszych organizatorów oraz rodziców: Joanny Chwetczuk, Anny Żurawskiej –Petruk, Beaty Radzikowskiej oraz tatusia jednej z naszych harcerek pana Jacka Flis. Dwa dni to bardzo krótki czas, ale wspólny pobyt to możliwość lepszego poznania się, miło spędzenia czasu oraz zdobycia nowych doświadczeń.

Joanna Chwetczuk



KANGUR 2016

17 marca
braliśmy udział
w
Międzynarodowym Konkursie "Kangur Matematyczny", chociaż to konkurs o dużym stopniu trudności, podjęliśmy to wyzwanie.



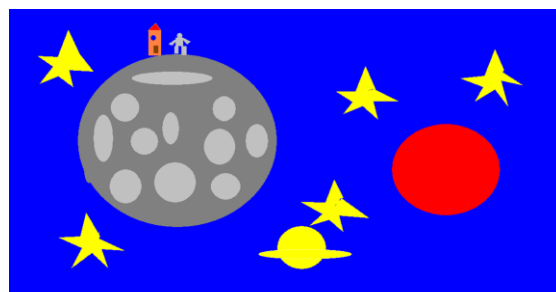
Czwartek
17 marca 2016



„Bolek i Lolek na Księżycu”

Pewnego dnia Bolek i Lolek postanowili wybrać się na jakąś wyprawę. Chłopcy długo myśleli, aż w końcu postanowili, że polecą na Księżyc. Lolek rysował makietę, a Bolek budował, oczywiście Lolek też mu pomagał. Po kilku dniach byli przygotowani do wyprawy. Bolek powiedział, że zapomnieli kupić strojów kosmicznych. Lolek powiedział mu, że jak on budował raketę to on poszedł do sklepu i kupił dwa stroje kosmiczne. Bolek oznajmił, że mogą wsiadać do rakiety i lecieć. Po długim locie wylądowali na Księżycu. Na pamiątkę wzięli skrawek Księżycy. Bolek i Lolek wspominają przygodę.

Amelia Flis



KĄCIK CZYTELNICZY

Proponuję „Dziennik Cwaniaczka”.

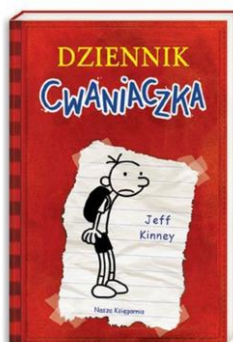
„Dziennik Cwaniaczka” to dobra i ŚMIESZNA książka.

\Ma ok. 200 stron, ale szybko się ją czyta.\

Opowiada o życiu Grega Hefleya i jego całej rodziny.

I R o w l e y zjadł ____, a co zjadł?

Na pewno tego się dowiecie jeśli przeczytacie książkę!!!



Tą książkę
znajdziecie w
bibliotece

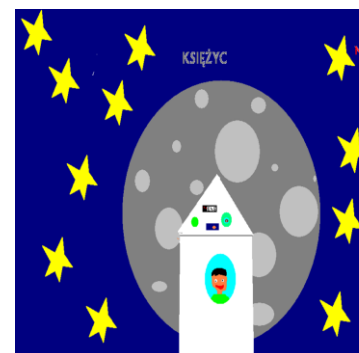


W tej książce
znajdziecie
odповідź na moją
zagadkę.

„BOLEK & LOLEK NA KSIĘŻYCU”

Bolek i Lolek myśleli co dzisiaj robić. (...) Lolek wymyślił, że MOGĄ zrobić raketę i polecieć na Księżyc, Bolek się zgodził. Więc poszukali części. Zbudowali raketę i polecili. (...) Postawili flagę i pochodzili po Księżycu. Odlecieli i opowiedzieli wszystkim o swojej przygodzie.

Krzyś Niedźwiedziuk





KĄCIK MISYJNY

BRAZYLIA



Klimat: strefa klimatów gorących

Język urzędowy: portugalski

Religie: chrześcijaństwo 88%, judaizm, islam, buddyzm i animizm 12%.

Brazylia leży nad Oceanem Atlantyckim na długości 7491 km.

Graniczy z 10 państwami. Zajmuje prawie połowę terytorium Ameryki Południowej.

Powierzchnia Brazylii jest porównywalna z obszarem Europy.

Ponad połowa ludzi jest pochodzenia europejskiego, pozostali to mieszanek Europejczyków, Afrykanów i Indian.

Przez ten kraj płynie Amazonka, najdłuższa i o największym dorzeczu rzeka na świecie. Płynie też rzeka Iguazu, która przed połączeniem się z Paraną spada w przepaść wodospadu o szerokości 4km. Wodospad ten otaczają parki narodowe z tropikalnymi drzewami, różnymi gatunkami orchidei, niezliczoną liczbą motyli i kolorowych papug.

Amazonia to nieskończone połacie lasów deszczowych. Jej obszar nadal zamieszkują plemiona indiańskie. Nazwa kraju Brazylia pochodzi od słowa „brasil”, a jest to gatunek drzew o twardym, żółtoczerwonym drewnie, używanym między innymi do wyrobu smyczków muzycznych.

Brazylia słynie z różnych gatunków kawy. Uprawia się też pszenicę, ryż, kakaowiec, trzcinę cukrową, bawełnę, maniok oraz cytrusy. Hoduje się bydło, owce i kozy.

Rio de Janeiro, dawna stolica kraju to jedno z największych miast. Miasto tętni życiem przez cały rok. Tu odbywa się najśłynniejszy karnawał. Tu też znajduje się największy stadion świata.

Ze szczytu 740- metrowej góry Carcovado na miasto spogląda Chrystus Zbawiciel- posąg 30 m wysokości umieszczony na 7 m cokole.

Brasilia jest od 1960 roku stolicą kraju. Sao Paulo to największe i najbardziej zaludnione miasto w Ameryce Południowej. Ma 18 milionów mieszkańców. Słynie z korków ulicznych. Większa część wieżowców ma miejsca do lądowania helikopterów.

Najbardziej popularnym sportem Brazylii jest piłka nożna. Reprezentacja Brazylii zdobyła pięciokrotnie Mistrzostwa Świata.

Transport samochodowy pełni w Brazylii najważniejszą rolę, ale w porze deszczowej nieutwardzone nawierzchnie sprawiają duży problem. Ważną rolę odgrywa też transport rzeczny.

Rozliczne kawiarnie są ośrodkami życia towarzyskiego.

Brazylijczycy są bardzo spontaniczni, otwarci i przyjaźni. Kobiety przy powitaniu zazwyczaj się całują, a mężczyźni poklepują po ramionach i przytulają.



Ewa Domańska

11. rocznica śmierci papieża Jana Pawła II

Papież Jan Paweł II zmarł 2 kwietnia 2005 roku w wieku 84 lat. Był jednym z najbardziej wpływowych przywódców przełomu wieków. Pracował bez wytchnienia, aby budować fundament moralny świata współczesnego i odegrał kluczową rolę w obaleniu komunizmu w Polsce.

Wielki Polak - Jan Paweł II 4 Kanonizacja Jana XXIII i Jana Pawła II – uroczystość religijna, która odbyła się 27 kwietnia 2014 w Watykanie, na Placu Świętego Piotra, podczas której dwaj błogosławieni papieże: Jan XXIII oraz Jan Paweł II, zostali ogłoszonymi świętymi Kościoła katolickiego. Jan Paweł II został kanonizowany dziewięć lat po śmierci i trzy lata po beatyfikacji, zaś Jan XXIII pół wieku po śmierci i trzynastcie lat po beatyfikacji. W przypadku Jana XXIII papież zdecydował o odstąpieniu od stwierdzenia cudu za wstawiennictwem błogosławionego. Prefektura Domu Papieskiego ogłosiła, że na kanonizację nie będą potrzebne żadne wejściówki i mogły wziąć udział wszystkie osoby, które chciały i znalazły miejsce na placu św. Piotra, placu Piusa XII oraz Via della Conciliazione. Była to pierwsza podwójna kanonizacja papieży w XXI wieku i zarazem pierwsza kanonizacja głowy Kościoła od czasu kanonizacji Piusa X w. 1954 oraz pierwszy raz, kiedy papież kanonizował dwóch swoich poprzedników. Uroczysta kanonizacja bł. Jana Pawła II i Jana XXIII rozpoczęła się o godz 10:00 na Placu św. Piotra] i rozpoczęła ją Litania do Wszystkich Świętych. Na fasadzie Bazyliki Świętego Piotra wisiały te same portrety dwóch papieży, które były podczas ich beatyfikacji. Na tej uroczystości obecne były dwie kobiety uzdrowione za wstawiennictwem Jana Pawła II: s. Marie Simon-Pierre Normand oraz Floribeth Mory Diaz, która niosła do ołtarza relikwiarz zawierający ampułkę z krwią św. Jana Pawła II. Po uroczystości pielgrzymi mogli modlić się przy grobach obu świętych papieży w Bazylice św. Piotra.

Pieśń, którą szczególnie upodobał sobie JanPaweł II.

1. Pan kiedyś stanął nad brzegiem, Szukał ludzi gotowych pójść za Nim; By łowić serca Słów Bożych prawdą.

Ref.: O Panie, to Ty na mnie spojrzales, Twoje usta dziś wyrzekły me imię. Swoją barkę pozostawiam na brzegu, Razem z Tobą nowy zacznę dziś łów.

2. Jestem ubogim człowiekiem, Moim skarbem są ręce gotowe Do pracy z Tobą I czyste serce. Ref.: O Panie,

3. Ty, potrzebujesz mych dłoni, Mego serca młodego zapalem Mych kropli potu i samotności. Ref.: O Panie,

4. Dziś wypłyniemy już razem łowić serca na morzach dusz ludzkich Twej prawdy siecią I słowem życia.

Ref.: O Panie, to Ty na mnie spojrzales, Twoje usta dziś wyrzekły me imię. Swoją barkę pozostawiam na brzegu, Razem z Tobą nowy zacznę dziś łów



Ważna lekcja historii



Dnia 10 kwietnia 2010 roku w Smoleńsku rozbił się samolot z parą prezydencką i elitą polskiej polityki na pokładzie. Zginęło 96 osób. Od soboty (10 kwietnia) do niedzieli (18 kwietnia) w Polsce była żałoba narodowa. Ta tragedia wstrząsnęła całym światem, nie tylko Polakami, choć to my straciliśmy nie tylko prezydenta, ale człowieka który był wielkim patriotą i pragnął, aby młodzież pamiętała o swojej Ojczyźnie i jej historii. W rocznicę tego wydarzenia powinniśmy pamiętać o tych którzy zginęli w katastrofie samolotu TU-154. Była to druga pod względem liczby ofiar katastrofa w historii lotnictwa polskiego i największa pod względem liczby ofiar katastrofa w dziejach Sił Powietrznych RP. Katastrofy nie przeżyła żadna z osób obecnych na pokładzie.

Pamiętajmy o tych wydarzeniach – to historia pisana na naszych oczach.

Dowcipy i zagadki!

Przychodzi kura do kury:

- Dzień dobry, jest mąż?
- A jest, jak zwykle, grzebie przy aucie...



Co jesz?

Je jeż jabłko, podchodzi do niego niedźwiedź i pyta się

- Co jesz?
- A na to jeż
- co niedźwiedź

Zapłakany Jasiu przychodzi do domu. Matka pyta co się stało, a Jasiu na to:

- Spóźniłem się do szkoły i dla mnie zostało najgorsze świadectwo!



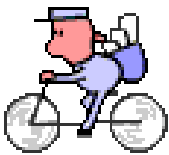
Dobre uczynki

Pani w szkole:

- Czy pamiętaliście, aby przez weekend zrobić dwa dobre uczynki?

Na to odzywa się Jaś?:

- Tak. Jak przyjechałem w sobotę do cici, to się ucieszyła, a jak następnego dnia wyjeżdżałem, cieszyła się jeszcze bardziej!



Mama wygląda przez okno i widzi jak jej synek chłepcze wodę z kałuży.

- Przystań natychmiast! – krzyczy. Przecież tam jest mnóstwo bakterii.
- Już nie! Zanim się napiłem, przejechałem je rowerem...



Pomyśl co to? (odpowiedzi znajdziesz w numerze)

1. Należy to do ciebie przez całe życie, ale inni używają tego częściej niż ty.
2. Co to jest, rozbija się to, a dopiero wtedy jest całe...
3. Przełóż **jedną** i tylko jedną zapałkę aby *równanie* stało się prawdziwe.

Przekreślenie znaku równości nie jest poprawnym rozwiązaniem.
Nie wolno dokładać, łamać ani zabierać zapałek.

$$6 + 4 = 4$$



Dzień Patrona Szkoły/Pierwszy Dzień Wiosny

21 marca w naszej szkole, jak co roku odbyła się kolejna edycja Gminnego Konkursu Recytatorskiego poezji Marii Konopnickiej. W konkursie udział wzięło kilkunastu recytatorów z kl. 0 – VI. Recytatorzy byli oceniani w trzech grupach wiekowych. Publiczność oklaskiwała gromkimi brawami wszystkich uczestników. Wiersze były ciekawe i barwnie zaprezentowane.

Jury wyłoniło zwycięzców:

Kl.0

I Niedźwiedziuk Anita

II Sawczuk Jaś

III Kiryruk Natalia

Kl. I-III

I Niedźwiedziuk Krzysztof

II Pietruczuk Julia

III Pietruczuk Klara

Kl. IV-VI

II Flis Kamila

II Gasiuk Agata

III Wielgórska Julia

Wszyscy uczestnicy konkursu otrzymali nagrody, które wręczyła dzieciom pani dyrektor. Gratulujemy zwycięzcom i życzymy dalszych sukcesów w Gminnym Konkursie Recytatorskim!



W ramach szkolnych obchodów Dnia Patrona Szkoły w tym dniu odbył się również po raz pierwszy konkurs Wiedzy o twórczości Marii Konopnickiej. Uczniowie musieli wykazać się wiedzą na temat znajomości książki „Szkolne przygody Pimpusia Sadełko”. Zmierzyły się ze sobą reprezentacje klas, które odpowiadały na losowane pytania dotyczące treści książki. Rywalizacja była niesamowita, uczniowie wykazali się wspaniałą i szeroką wiedzą na temat książki. Nagrodą był Puchar ufundowany przez Dyrektora Szkoły. W konkursie zwyciężyła klasa III, która tylko jednym punktem wyprzedziła klasę I. Trzecie miejsce zajęła klasa V.



Po takich emocjach, żeby tradycji stało się zadość, ponieważ 21 marca obchodzimy pierwszy dzień wiosny, a wszyscy wiemy, że jest to dzień wagarowicza byliśmy na „kontrolowanych wagarach” w Białej Podlaskiej. Braliśmy udział w zajęciach edukacyjnych w Multicentrum oraz bibliotece „Barwnej”. To był udany dzień.

